

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16305

гр. София, 16.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 118 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА**

като разгледа докладваното от **ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА** Гражданско дело № 20241110117215 по описа за 2024 година

намира следното:

Производството е по искова молба от „...“ АД срещу Г. К. Уш., с която е предявен иск с правно основание чл. 500, ал. 1 ,т .3 КЗ.

Видно от извършената от съда служебна справка по реда на Наредба № 14/18.11.2009 г. регистрираният постоянен и настоящ адрес на ответника е в гр. Русе. Посоченото населено място е извън съдебния район на Софийски районен съд, поради което същият не е компетентен да разгледа така депозираната искова молба. Съобразно така установения настоящ адрес на ответника, Районен съд Русе се явява компетентен да разгледа исковата молба с оглед разпоредбата на чл. 113 ГПК (Изм. – ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от 7.08.2018 г., доп., бр. 100 от 2019 г.).

Съгласно чл. 113 ГПК исковете на и срещу потребители се предявяват пред съда, в чийто район се намира настоящият адрес на потребителя, а при липса на настоящ адрес – по постоянния. В случая предявеният иск е от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" срещу застрахованото лице в хипотезата на чл. 500 КЗ /в сила от 01.01.2016 г. /. На основание сключената между ответника и ищеца по делото застраховка "Гражданска отговорност" ответникът - физическо лице, е потребител на застрахователна услуга, тъй като ползва застрахователна услуга, която не е предназначена за извършване на търговска или професионална дейност /в този смисъл Определение № 179/14.03.2013 г. по ч. т. д. № 1360/2013 г. на ВКС, II т. о., Определение № 95 от 05.02.2010 г. по ч. т. д. № 70/2010 г. на ВКС, II т. о. и др. /. В случая регресната претенция е свързана с твърдяното наличие на застрахователно правоотношение между ищеца и ответника, а последният при сключването на договор за застраховка "Гражданска отговорност" е придобил качеството на "ползвател на застрахователни услуги". Основанието на това вземане е именно наличието на застрахователно правоотношение, като упражняването на регресното право произтича от

наличието на застрахователен договор, по силата на който е изплатено застрахователното обезщетение на третото увредено лице, т. е. застрахователят не изпълнява чуждо задължение, а собственото си такива поето по силата на застрахователния договор.

Въпреки че регресното право на застрахователя възниква по силата на закона, то е във връзка със сключен договор за застраховка, покриваща отговорността на застрахования делинквент – настоящ ответник и последният следва да се ползва от предоставената му потребителска защита, включително от подсъдността по чл. 113 ГПК, презюмираща, че най-удобният и близък за потребителя съд е този по неговия настоящ или постоянен адрес.

С оглед изложеното и на основание чл. 113 вр чл. 119, ал.3 ГПК производството по настоящото дело следва да бъде прекратено и същото да бъде изпратено на надлежния местно компетентен съд.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело № **17215/2024** г. по описа на СРС.

ИЗПРАЩА делото по подсъдност на Районен съд – Русе .

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от съобщаването му на ищеца.

След влизане в сила на определението, делото да се изпрати по подсъдност компетентния съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____